

LÀM SAO ĐỂ BIẾT ĐƯỢC MÌNH CÓ THỂ VÃNG SANH VỀ CỰC LẠC HAY KHÔNG?

Đa số người tu Tịnh Độ đều mong muốn khi lâm chung sẽ được Đức Phật A Di Đà rước về Cực Lạc, để một đời bất thoái thành Phật. Nhưng dường như mọi người đều rất mơ hồ về vấn đề vãng sanh của chính mình, hoàn toàn không biết được mình có cơ hội được vãng sanh hay không.

Muốn biết mình có bao nhiêu cơ hội được vãng sanh, thì chúng ta hãy tự xem lại chính tâm mình xem mình đã buông bỏ được bao nhiêu chuyện của thế gian, buông bỏ được bao nhiêu phiền não. Hễ chúng ta buông bỏ càng nhiều, thì tâm càng an định, cộng với Chân Tín, Thiết Nguyện, thì cơ hội được vãng sanh của chúng ta có càng nhiều.

Hằng ngày, chúng ta đều quỳ trước bàn Phật mà đọc:

"Quy mạng lễ A Di Đà Phật,
Ở Phương Tây Thế Giới an lành,
Con nay xin phát nguyện vãng sanh,
Cúi xin Đức Từ Bi tiếp độ".

Khi đọc xong rồi, thì lễ Phật vài lạy rồi đứng lên đi ra ngoài, nghe ở đâu có lợi lộc thì liền chạy theo, nghe ở đâu có thị phi thì liền để tâm nghe ngóng, đối với tiền tài, sắc đẹp, danh lợi, ăn uống, ngủ nghỉ, thứ nào cũng muốn ôm vào thật nhiều, chẳng muốn bỏ mất, quên mất đi chí nguyện vãng sanh của chính mình. Vậy thì làm sao mà đi? Há chẳng phải mỗi ngày chúng ta đều đang vọng ngôn, xảo ngữ với Phật, Bồ Tát đó sao?

Muốn được vãng sanh thì cần phải hội đủ 2 điều kiện:

1. Lòng Tin phải chân thật, tâm Nguyện cầu vãng sanh phải thiết tha, đây gọi là Chân Tín, Thiết Nguyện.
2. Buông xuống vạn duyên.

Vậy thế nào là lòng Tin chân thật? Là thật sự tin tưởng vào sự tiếp dẫn của A Di Đà Phật, tin tưởng vào 48 đại nguyện của A Di Đà Phật, tin rằng Thế Giới Cực Lạc là thật có, tin rằng A Di Đà Phật sẽ không bao giờ bỏ rơi bất cứ 1 chúng sanh nào mong muốn tìm về với Ngài. Chúng ta đừng tự cho rằng hằng ngày chúng ta lễ bái, cúng dường Phật thì là đã tin Phật. Tại sao? Vì nơi nào có sự dụ hoặc của tiền tài, thì chạy đi ngay quên mất Phật, nơi nào có sự dụ hoặc của danh lợi, thì liền biến đổi ngay. Tin Phật như vậy chẳng khác nào như lục bình trên sóng nước, tùy theo con nước mà trôi dạt, không có gốc. Tuy chúng ta có niềm Tin chân thật, tâm Nguyện thiết tha, nhưng đối với thế gian này vẫn còn rất nhiều lưu luyến, còn nhiều chuyện vướng mắc ở trong

lòng, thì cũng chẳng thể vãng sanh. Ví như người nào đó đối với tôi có ân tôi còn chưa báo đáp, người kia đối với tôi có oán, tôi còn chưa trả thù. Như vậy thì có thể vãng sanh được hay không? Chẳng lẽ A Di Đà Phật sẽ đợi chúng ta đền ơn, báo thù xong rồi mới đến tiếp dẫn chúng ta hay sao, lẽ nào như vậy? Vì thế, nhất định phải buông xuống hết tất cả những thị phi nhân ngã, danh lợi, ngũ dục, lục trần của thế gian, trong tâm phải thanh tịnh trống rỗng, mây trần chẳng nhiễm. Sau đó, đầy đủ lòng Tin chân thật, tâm Nguyện thiết tha, người như vậy chắc chắn được vãng sanh, niệm Phật nhiều hay ít không thành vấn đề.

Đức Thế Tôn từ trong Kinh điển nói cho chúng ta biết: "Tiền tài, sắc đẹp, danh lợi, ăn uống, ngủ nghỉ, là 5 gốc rễ của địa ngục".

Nếu phạm 1 trong 5 thứ này thì chắc chắn phải đọa vào địa ngục. Nếu 5 thứ này đều trọn đủ không thiếu, thì dầu A Di Đà Phật có muốn kéo cũng kéo không nổi, chúng ta còn có thể vãng sanh hay sao? Do vậy, chúng ta cần phải chặt đứt hết những gốc rễ này đi, chướng ngại trên con đường vãng sanh sẽ không còn, trăm người tu trăm người vãng sanh, không sót 1 ai.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT!

HT. TỊNH KHÔNG.